

רע"פ 6817/22 - אשר פריג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 6817/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: אשר פריג'

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ג 34371-05-22 מיום 18.9.2022 שניתן על ידי השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטין ו-ע' מיכלס

בשם המבקש: עו"ד שי לוי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטים מ' ברנט, ש' בורנשטין ו-ע' מיכלס) ב-עפ"ג 34371-05-22 מיום 18.9.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנתניה (השופט ג' אבנון) ב-ת"פ 43612-11-20 מיום 5.4.2022.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת סכסוך חניה מתמשך בין המבקש למתלונן, ביום 9.11.2020 המתלונן חסם באמצעות רכבו את רכבו של המבקש. בסמוך, בנו של המבקש ניגש לחלון נהג הרכב של המתלונן והחזיקו פתוח. המבקש הוציא מרכבו של אחיו סכין עם להב באורך 17 ס"מ, ומשהתקרב לרכבו של המתלונן דקר אותו בכף ידו השמאלית דרך חלון הרכב. המתלונן תפס את הסכין מידו של המבקש ונסע מהמקום. כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו למתלונן חבלות וחתכים בכף ידו אשר נתפרה בבית החולים.

בגין האמור לעיל, למבקש יוחסו עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ופציעה כשהעבריין מזויין לפי סעיף 335(א)(1) לחוק.

3. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בית משפט השלום בגזר דינו הדגיש כי על רקע סכסוך שכנים מתמשך המבקש "פעל באופן יזום, הצטייד בסכין, ונראה מוכוון מטרה לדקור את המתלונן". עוד צוין כי אך בשל תושיית המתלונן לא נגרמה לו פגיעה חמורה ומשמעותית. בהינתן האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית משפט השלום שקל לזכותו את הודאתו במעשים והאופן בו נטל עליהם אחריות, וכן את נסיבותיו המשפחתיות והאישיות ובכללן גילו ומצבו הרפואי והכלכלי המורכב. מנגד, בית המשפט זקף לחובתו את הערכת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו ואת הנזק הפיזי והמנטלי שנגרם למתלונן.

אשר על כן, בית משפט השלום גזר על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג "פשע", למשך 3 שנים; 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג "עוון" לרבות איומים, או החזקת סכין שלא כדין, למשך 3 שנים; ופיצוי בסך 5,000 ש"ח למתלונן.

5. בית המשפט המחוזי סמך את ידיו על פסק דינו של בית משפט השלום ודחה את ערעור המבקש על גזר דינו בעודו קובע כי בית משפט השלום איזן נכונה בין השיקולים לקולה ולחומרה במלאכת גזירת הדין. עוד הודגש כי יש להחמיר בענישה כלפי ניסיונות לפתרון סכסוכים מעין אלו ביחס למקומות חניה באמצעות סכין.

מכאן הבקשה שלפניי, בצדה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

6. לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר דינו של בית משפט השלום מבלי שהכריע לגופן של טענות הערעור או שנתן מענה לטענות שהועלו בו. כמו כן, לשיטתו, נוכח גילו המבוגר ומצבו הבריאותי המורכב היה על ערכאות קמא "להעדיף אפיקי ענישה אחרים כגון עבודות שירות על פני מאסרים קצרים" כלשונו. משכך, נטען כי הבקשה בעלת "חשיבות עקרונית-משפטית" ומצדיקה מתן רשות ערעור.

7. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (רע"פ 5947/22 פרבר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.9.2022)). בפרט, בקשה לרשות ערעור הנסובה על חומרת העונש לא תתקבל, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 4030/22 יפרח נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.6.2022)).

ניכר כי הבקשה שלפניי נטועה כל כולה בעניינו הפרטני של המבקש, ואינה באה בגדרי המקרים החריגים המצדיקים התערבות "בגלגול שלישי". די בכך כדי לדחותה.

8. בית משפט זה שב והתריע לא אחת מפני התפשטות האלימות במרחב הציבורי, ועמד על הצורך בענישה מוחשית מאחורי סורג ובריח למיגור תופעות מעין אלו (ראו: רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (26.1.2021); רע"פ 5128/21 סלאמה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.8.2021); ע"פ 3000/19 ג'ראח נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (23.7.2019)).

בדרך זו יש לילך אף בענייננו. במסגרת סכסוך שכנים מתמשך ביחס למקומות חניה, המבקש דקר את המתלונן בכף ידו באמצעות סכין וגרם לו לחבלות וחתכים. מעשי המבקש היו עלולים להסב לו נזק חמור ומשמעותי עוד יותר. מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה המבהירה כי סכסוכים אינם באים לפתרונם בדרך של אלימות. סופה של התנהלות אלימה שכזו, בגין עניין של מה בכך, ראוי שיהא עונש משמעותי של מאסר בפועל.

נוכח האמור, אין מקום להתערבות בגזר דינו של בית משפט השלום ובפסק דינו של בית המשפט המחוזי, לא כל שכן "בגלגול שלישי". העונש שנגזר על המבקש הולם את חומרת מעשיו ומתחשב כראוי בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו האישיות, לקולה ולחומרה.

9. הבקשה אפוא נדחית, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, כ"ג בתשרי התשפ"ג (18.10.2022).

שׁוֹפֵט